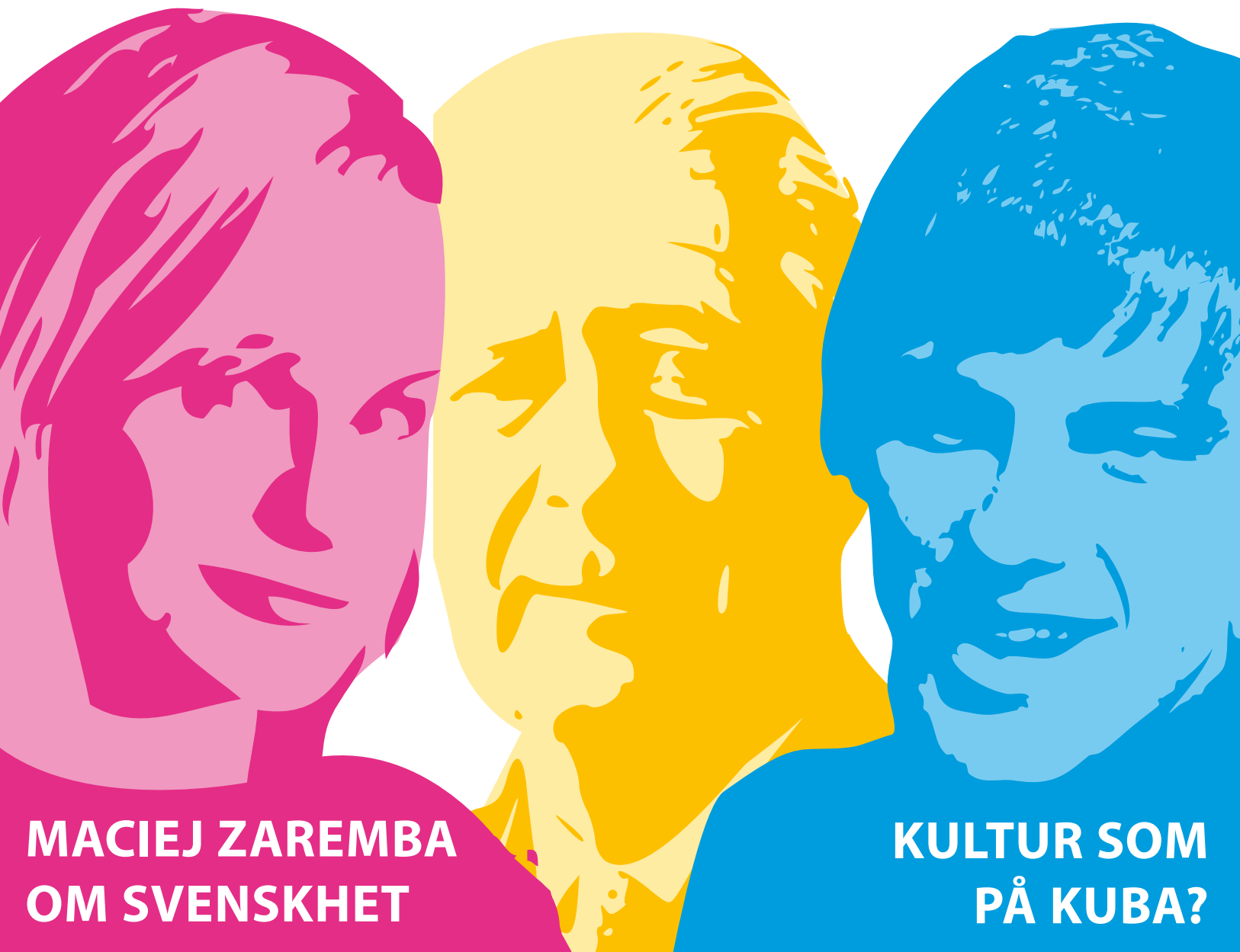


LIBERAL

UNGDOM

#2009:1



**MACIEJ ZAREMBA
OM SVENSKHET**

**KULTUR SOM
PÅ KUBA?**

GRATTIS!

LIBERALA UNGDOMSFÖRBUNDET FYLLER 100 ÅR

Tillbaka till framtiden

Det finns mycket att fira i år. Det är 200 år sedan vi fick en regeringsform som begränsade kungens makt, femtio år sedan Neil Armstrong landade på månen och tjugo år sedan Berlinmuren föll. (Dessutom är det sextio år sedan wienerbröd tilläts säljas igen efter ransoneringen.) Framförallt är det hundra år sedan »Frisinnade ungdomsförbundet« startades, och Sverige fick sitt första liberala ungdomsförbund.

I detta jubileumsnummer undersöker vi vilken roll LUF har spelat under det senaste seklet, och siar om hur vi kommer att påverka framtiden. Vi gräver i arkiven och hittar artiklar som åldrats med allt annat än värdighet, men också sådant som känns förvånande



Vi gräver i arkiven och hittar artiklar som åldrats med allt annat än värdighet, men också sådant som känns förvånande aktuellt.»

aktuellt. Under arbetet med jubileumsnumret har jag varit orolig för att det skulle bli alltför mycket Pravda när vi skriver vår egen historia. Därför ifrågasätter vi historieskrivningen och går till botten med några LUF-myter på sidan 10.

Liberal ungdom är tillbaka efter ett års paus och det tycker åtminstone jag är värt att fira. För egen del med skumpa och sovmorgon. Ett jättebautatack till alla som hjälpt till att skapa den bästa tidningen någonsin!

I min andra hemstad Uppsala finns det alltid något att fira. Därför är det mycket passande att Liberala ungdomsförbundet har förlagt den stora hundraårsfesten där den 21 mars, i samband med Universitetet Liberal. Låt mig föreslå att den första skålen tillägnas »LUF – för hundra år till!«

Trevlig läsning!



Linda Nordlund,
redaktör

Lever du efter något motto?

FOLKET:



Anna Gezelius, 23 år,
student, Uppsala

– Jag säger som Timon: Vad är ett motto? Jag har ingen aning, men det rimmar på lotto!



Tobias Bäckström, 18 år,
studerande, Gävle

– Gräset är inte alltid grönnare på andra sidan.



Nathalie Brever, 18 år,
studerande, Arvika

– Se allting från den ljusa sidan.

FRIDA:

Frågor till Frida

Lever du efter någon motto?

Lev din dröm – ja, varje vaket ögonblick, ofta även annars.

Roligaste valrörelseminnet?

Om man minns något efteråt har man sovit för mycket... Men den fåniga omfamningen av »Leijonkungen« i Nordstan, Göteborg och överlämnandet av leksakslejonet, kanske? Lappa brevlådor sittandes i bilfönster, nattaaffischer, euro-valrörelsens Skåneturné, alla debatter, att vinna 2006... Nej, roligast är den valrörelse som kommer!

Om du var en superhjälte, vilken skulle du då vara?

Modesty Blaise. Jag önskar mina fötter var lika tåliga. Och knarkmotståndet förstås. Storm skulle också vara bra – vädermässigt. Men Hulken är för grön. Fantomen har underkläder utanpå... Helt klart Modesty!



Frida Johansson Metso,
Förbundsordförande

Innehåll

4 Notiser

5 Krönika: It's getting better

Jimmi Jonsson ser ljusningen för Afrika.

6 Debatt

Niklas Arvidsson försvarar monarkin.
Adam Cwejman om kulturstödet och Kuba.



8 LUF 100 ÅR!

100 år av liberalism

Så gjorde vi Sverige friare.

Mythbusters

LU testar sanningshalten bakom LUF-myterna.

Gamla nyheter

Favoriter ur Liberal Ungdoms arkiv.

Framtidens nyheter

Det mesta är sig likt.

16 Maciej Zaremba

Jakob Nyström har träffat journalisten som aldrig nöjer sig med ett enkelt svar.

19 Röster om Europavalet

Fyra liberaler om vad som måste göras.

20 Topplistan: Värsta missförstånden

Emma Söderberg Majanen listar tankefel, lögnar och smaklösheter.

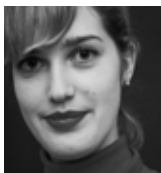
21 Kultur

23 Spaning och kalendarium

Rapport från LUF-landet.

Redaktionen

Mejla oss på: liberal.ungdom@liberal.se



Redaktör:
Linda Nordlund



Skribent:
Jakob Nyström



Skribent:
Jimmi Jonsson



Skribent: Emma
Söderberg Majanen



Skribent:
Joakim Rönnbäck

Ansvarig utgivare Isak Bergdahl **Grafisk form** August Ekman Öhrn **Layout** August Ekman Öhrn och Linda Nordlund
Tryck Tabergs Tryckeri, 2009 **Övriga medarbetare** Benjamin Katzeff Silberstein

NOTISER



Nyspråk på tub

Förra året sjösatte Integrationsdepartementet projektet »Dialog Värdegrund«. Tanken med projektet är fin – att istället för att samlas runt midsommarstången, ska befolkningen uppmuntras att hitta en gemensam idé att bygga nationen på. Som med alla statliga projekt är det lite sisådär med dialogen, det var redan fastställt att den svenska drömmen utgjordes av demokrati och mänskliga rättigheter. Projektet marknadsförs genom giveaways som tandkrämstuben

på bilden. Vänder man på den står det att journalister fångas och dödas runt om i världen. Texten avslutas med frågan: »Håller du din mun ren?« Ja, du läste rätt. Departementet med ansvar för demokratifrågor delar ut material som uppmanar till att tvätta munnen, innan du begagnar dig av din yttrandefrihet. Tandkräm ska ge frisk andedräkt, men denna lämnar tyvärr bara en dålig smak i munnen.

LN

Vem vill ha Nobelpris när man kan få en grammis?

När utbildningsminister Jan Björklund öppnade för spetsklasser inom till exempel matte även på högstadiet, fick han hård kritik av socialdemokraternas Marie Granlund. Enligt henne går det inte att dra paralleller till dagens profilklasser inom idrott och musik: »Vi behöver ett visst antal fotbollsspelare och ett visst antal konsertpianister, men alla måste ha goda kunskaper i matte för att klara sig«.

Tycker Granlund att fotbollsspelare och pianister är viktigare för samhället än matematiker? Det räddhågsna jämlikhetstänkandet och föraktet för kunskap består inom vänsterblocket – så länge det inte gäller idrott eller musik förstås.

JN

Rätt i krysset!

Zimbabwe har fått sin första finansminister från det tidigare oppositionspartiet Movement for democratic change. Personen i fråga heter Tendai Biti och har utöver sin passion för fotbollslaget Arsenal gjort sig känd för att ha kallat Robert Mugabe för en diktator. Frispråkighet samt den gunners kämparglöd är egenskaper som kan komma väl till pass för att få bukt med hyperinflationen.

JR



101 171
personer invandrade
till Sverige rekord-
året 2008. Välkomna!





Man kan avveckla kärnkraften i takt med att man får fram den nya elen (...) utan att riskera LO-killarnas och -tjejernas behov att slåss för sina jobb.»

Mona Sahlin

Att Mona Sahlin satsar stenhårt på sin framtoning att vara en helt vanlig människa med ett vanligt språkbruk, och inte någon konstig politiker med ett konstigt språkbruk, kan inte ha undgått någon. Hon lyssnar på Bruce Springsteen, vet inte vem Franz Kafka

är och använder fin söderslang. Ibland gör hon det dock lite väl stenhårt. Som när hon kallar medlemmarna i LO, med en medelålder runt 40 år, för »LO-killar och -tjejer«. Så gör man bara inte. ESM



Mycket vill ha mer

SKL:s ekonomer har i en rapport konstaterat att den offentliga sektorn aldrig haft så mycket reella resurser i förhållande till befolkningsunderlaget. I sista stund stoppades utskicket av rapporten av ordförande Anders Nape – han hade dagarna innan begärt 11 miljarder av regeringen för att klara av den »akuta kris« som råder. Samtidigt anklagar oppositionen regeringen för

att riskera välfärdens fortlevnad om inte mer pengar skjuts till.

Det är mycket lätt att vara populist i kristider – det har visat sig med all önskvärd tydlighet. Men problemen inom offentlig sektor löses knappast med ökade anslag till landstingens och kommunernas pengaslukande svarta hål. JN

KRÖNIKA

It's getting better

Är man som jag redan tyngd av ett tråkigt arbete och knepiga grannar behöver man desperat nyheter som visar att det finns annat än finanskriser i världen. En kväll när jag satt och lyssnade på public service-radio fick jag mina böner besvarade. Reportern rapporterade om ett presidentval som genomförts lugnt och demokratiskt i Ghana. Äntligen en nyhet som jag kunde gå igång på.



Jimmi Jonsson

Bilderna från folkmordet i Rwanda 1994 fäste sig i ryggraden på den politiskt trevande tonåringen, och där sitter de kvar än idag. Bilder på människor nerhuggna med machete gör det svårt att ta till sig de goda nyheterna. Men de finns där och förtjänar att lyftas



Kineserna har redan insett Afrikas potential och investerar på det enda sätt kineser vet: stort och målmedvetet.

upp. Antalet diktaturer minskar stadigt och ersätts sakta men säkert av folkvalda styren. Kineserna har redan insett Afrikas potential och investerar på det enda sätt kineser känner till: stort och målmedvetet.

Efter många år av inbördeskrig hoppade Liberia på det demokratiska tåget och valde Afrikas första kvinnliga president, Ellen Johnson-Sirleaf. Länder som Benin, Kongo-Kinshasa och Zambia har alla genomfört val som fått godkänt av observatörer. Men Afrika behöver fortfarande omvärldens stöd på många områden, för till synes stabila områden kan snabbt slungas in i en nedåtgående spiral av våld och oroligheter. Genom bistånd och investeringar i det afrikanska näringslivet kan Europa, så snart vi vågar kasta av oss vårt koloniala dåliga samvete, bli både vinnare och en part som bidrar till den positiva utvecklingen.

Hur gick det för Rwanda då? Där styr nu en samlingsregering och av miljöskäl har man förbjudit plastkassar.

Afrika har framtiden för sig, så nästa gång du tänker på Afrika vill jag att du hör Mama Cass i bakhusvudet, »It just started quietly and grew. And believe it or not, now there's something groovy and good 'bout whatever we got.«

Jimmi Jonsson

Monarki ger stabilitet och demokrati

»**Monarkin är** en odemokratisk kvarleva från tiden då Sverige var en diktatur.« Föregående citat stod i LUF Västs handlingsprogram fram till hösten 2008, då det ersattes med en punkt för monarkin. När det nu äntligen finns en rojalistisk våg inom LUF tycker jag att det en gång för alla är dags att föra upp debatten om monarkin på tapeten inom förbundet.

Monarki är ett demokratiskt statskick som på allvar lämnar makten åt folket. Om man anklagar monarki för att vara odemokratisk är det snarare relevantare att lägga sin kraft på att kritisera vår representativa demokrati. Vi väljer ju trots allt representanter som ska

slottsstaten har ett anslag på 113 miljoner kronor om året. Cirka 55 miljoner av dessa går till Slottsstaten för underhåll av slott, trädgårdar och samlingar. De övriga 58 miljonerna går till Hovstaten. Dessa 58 miljoner ska täcka kostnaderna för kungens representation inkluderande resor, kostnaderna för Riksmarskalksämberet med stabsavdelningar för personal, ekonomi och information & press, Hovmarskalksämberet (administration), Drottningens Hovstat (administration och hushåll), och Hovstallet (transporter med bil och häst samt vård av vagnar och selar).

Dessa skattekronor kommer naturligtvis inte att sparas vid införandet av republik, snarare kommer det bli ännu dyrare. Även om Sverige blir en republik kommer miljoner gå till att underhålla slott m.m. Ännu fler miljoner kommer gå till att täcka presidentens och hans stabs representation. Och då har jag inte ens räknat in kostnaderna av ett presidentval.

Även vid tider som dessa, när svallvågorna av lågkonjunkturen slår över världen, utstrålar vår kung och kungafamiljen stabilitet och pålitlighet. I många länder har presidenten endast blivit en splittrande kraft, som inte klarar att representera vare sig de som röstade för eller emot honom. Med en konstitutionell monark vid makten slipper man det problemet.

Den absoluta fördelen med en monark är att han är kung över alla. Han är kung över såväl skåningar och norrlänningar, socialister som liberala. Han företräder alla, oberoende etnicitet, politisk inriktning eller klass, han representerar Sverige.

Vi står nu vid ett vägskäl där vi kan fortsätta att svamla om ideologiska argument som helt saknar förankring i den verkliga världen, eller så kan vi välja det mest pragmatiska och bäst fungerande alternativet. Här i LUF Borås är rojalismen starkt rotad, numera är den även det i distriktet. Nu vänder vi oss mot det nationella hp:et för att på allvar initiera kampen för ett rojalistiskt LUF.

Niklas Arvidsson, LUF Borås

 Vi står nu vid ett vägskäl där vi kan fortsätta att svamla om ideologiska argument som helt saknar förankring i den verkliga världen, eller så kan vi välja det mest pragmatiska och bäst fungerande alternativet.

representera oss samt föra vår talan. Om det hade funnits ett väl förankrat stöd för att avskaffa monarkin så hade detta sedan länge varit gjort.

I sann demokratisk anda har även medlemmarna av kungafamiljen rätten att abdikera om de önskar ett annat liv.

Pratet om att stater med monarki är odemokratiska faller även pladask när man tittar på vilka västerländska länder som har monarki, fyra utav de mest demokratiska staterna i världen; Sverige, Danmark, Norge och Spanien. Då kan man ju fråga sig, och det gör jag, på vilket sätt är de sämre fungerande demokratier än t.ex. Finland, Tyskland och Frankrike?

Ett annat vanligt och missbrukat argument av republikaner är att monarkin är dyr. Den kungliga hov- och

Kulturdebatt från Kuba

Nyligen kom regeringens kulturutredning, den är ett intressant ämne i sig. Men det är inte den jag tänker uppmärksamma. Vad som är intressant är reaktionerna på utredningen från vänsterhåll. Åsa Linderborg, känd vänsterskribent på Aftonbladet och en rad andra tidningar menar att slutet för den samhällskritiska och experimentella konsten är nära och hänvisar till högern som hatar kulturen.

Lindeborg är fel ute. Jag undrar verkligen hur väl Linderborg är bekant med samhällskritisk kultur i ett längre perspektiv och i ett perspektiv som kan förhålla sig till det statliga kulturstödet som ett relativt kortvarigt fenomen. Om Linderborg kan peka på minst en betydande samhällskritisk, sökande eller experimentell kulturströmning inom litteraturen, musiken eller konsten vars blotta existens förutsattes av statlig kulturpolitik eller kulturstöd så har vi en diskussion. I nuläget skjuter hon vilt från höften.

Jag vill påminna om det kubanska punkbandet Porno Para Ricardo. Deras verksamhet har motarbetats av statliga myndigheter gång på gång och sångaren har arresterats flera gånger. PPR är oavsett politisk inriktning ett radikalt band med en tydlig udd riktad mot den kubanska regimen. Deras musik och texter har inte blivit socialismmärkta av kulturdepartementet och är i största allmänhet alltför frihetliga för sitt eget bästa. PPR uttrycker det bra själva i en intervju med Indymedia,

»The only thing we have in Cuba is a wrongly named ›rock movement‹ which is even directed by a governmental agency called ›Rock Agency‹ that answers to the government. It is a total aberration of what rock is, when did rock ever had to be institutionalized? The saddest thing is that some people believe that they need the state to support their creativity and are not conscious of the ›do it yourself‹ spirit that has always been the standard of rock and roll.«

PPR är ett intressant exempel på hur musik och ungdomskulturer söker bryta sig loss från den ledande ideologiska visionen, vare sig det handlar om nationalism, socialism eller marknadsekonomi. I PPR:s fall innebär det att man utsätts för trakasserier både av offentliga tjänstemän och polisen. PPR:s stil och texter är alltför libertinska och det passar inte in i den kubanska kultursektorn vars enda syfte är att spegla revolutionen. PPR är även träffsäkra när de förklarar att samhällskritisk konst skapas utanför statens stöd



Om Linderborg kan peka på minst en betydande samhällskritisk, sökande eller experimentell kulturströmning inom litteraturen, musiken eller konsten vars blotta existens förutsattes av statlig kulturpolitik eller kulturstöd så har vi en diskussion. I nuläget skjuter hon vilt från höften.«



eller kläfingriga nämnder och utredare. Det borde Åsa Linderborg ta till sig.

Jag tänker understryka det här extra noga: Samhällskritisk och experimentell kultur frodas inte i ett av staten sanktionerat klimat. Själva förutsättningen för att skapa kultur i förhållande till och i kontrast mot etablerad kultur eller normhegemonier av olika slag är att inte vara beroende av pengar och villkor från etablissemangen eller politiserade och styrande organ.

Adam Cwejman, Förbundsstyrelseledamot LUF

LUF 100 ÅR!



100 år av liberalism

Hösten 1909 togs första stegen för att skapa »Frisinnade ungdomsförbundet« som var det första liberala ungdomsförbundet. I hundra år har unga liberaler kämpat för ett Sverige med mer frihet. För fri marknad, fri abort och friskolor. Mot förtryck och förmynderi, både hemma och utomlands. Historien har gett oss rätt.

I sommar kommer ombud från alla delar av Sverige att klämma ner sig i obekväma aulastolar. De kommer att debattera innehållet i det nya handlingsprogrammet med duracellkaniners energi dag som natt. För att finna motivation inför den processen är det skönt att påminna sig om att handlingsprogrammet inte bara är ett snyggt designat flygblad. Mycket av vad som först endast varit visioner och paragrafer i det har sedan blivit verklighet.

För att hitta exempel på när LUF har påverkat behöver vi egentligen vi inte alls gå långt tillbaka i vår numera hundraåriga historia. 1991 genomförde LUF Dalarna för första gången den manifestation som skulle komma att bli typisk för förbundet under de kommande tre åren. De arrangerade en homosexuell vigsel för att väcka frågan om partnerskapslagstiftning till liv. Något de lyckades bra med. Synen av två kvinnor i bröllopsklänningar väckte uppmärksamhet och snart följdes demonstrationen av liknande över hela landet. Frågan var laddad trots att först Danmark och sedan även Norge redan möjliggjort partnerskap. LUF:arna vek sig lyckligtvis inte utan fortsatte bilda opinion. Belöningen kom nu när manifestation övergick i verklighet och den första riktiga homosexuella vigseln kommer att äga rum i vår.

LUF har självklart inte gjort detta på egen hand, men det ger ändå goda själ för oss att sträcka på våra ryggar. En annan sak att vara stolt över som medlem i luf är att man tillhör det första ungdomsförbundet som tog ställning för fri abort. På kongressen år 1961 skrevs frågan in i dåvarande FPU:s handlingsprogram.

Flera av de mest framträdande förespråkarna för republik har även kommit fram från våra led. Det är värt att komma ihåg i tider när ett kostsamt prinsessbröllop kanske står för dörren.

Under kampanjandet i det stundande Europavalet är det kul att veta att LUF drev frågan om EG-medlemskap både tidigt och framgångsrikt. På samma sätt kan man se hur mönstret upprepar sig då LUF:s opinionsbildning haft påverkan på en rad områden



I sommar kommer ombud från alla delar av Sverige att klämma ner sig i obekväma aulastolar. De kommer att debattera innehållet i det nya handlingsprogrammet med duracellkaniners energi dag som natt.«

bland annat inom bistånds- och flyktingfrågor. Poängen är inte att låta konservativt historiedyrkande. Men med förbundets tidigare framgångar i bakhuvudet kanske just du kan bli debattören som bara går och går och går.

Joakim Rönnbäck

Mythbusters

Det finns händelser som skimrar lite mer än andra. Händelser som blivit milstolpar i historien om LUF. Berättelserna äldre medlemmar för vidare till andäktiga newbies sena nattpassnätter på kongresserna, och som på något sätt verkar bli mer världsomvälvande för varje gång man hör dem. Men vad är egentligen sant? Liberal ungdom avtäcker sanningen bakom LUF-myterna.

Abortresorna

Myt 1

Under min basliberal på Kärsögården berättades en rad legender ur LUF:s historia av ett par entusiastiska nyvärvade stockholmare. Mest mytomspunnen var historien om hur FPU vid 60-talets början hade hjälpt gravida kvinnor att trotsa de restriktiva abortlagarna i Sverige och söka sig till Polen.

Med tiden har jag kommit att inse att abortresorna kanske inte var fullt så James Bond som de först verkade återberättade i ett snöslaskigt kapprum i väntan på lunch. Men icke desto mindre utgör de ett stolt ögonblick av aktivism i förbundets historia. Så vad var det egentligen för händelser som kulminerade i en husrannsakan på Årsta gärde för nästan ett halvt sekel sedan?

Fri abort skrevs in i dåvarande FPU:s handlingsprogram i en tid då medicinalstyrelsens abortnämnd avslag 70 procent av de ansökningar man fick in. Samtidigt hade allt fler liberaler börjat anse att möjligheten för en kvinna att avsluta sin graviditet var en central del av rätten till den egna kroppen. Diskussionerna om ämnet blev fler och fler under det tidiga 60-talet.

Liberal ungdoms dåvarande chefredaktör Hans Nestius var en av dem som brann för frågan. Ju mer han engagerade sig för fri abort desto mer tyckte han att det var dags att göra något konkret för de kvinnor som fick sina ansökningar avslagna. Nestius började förmedla adresser till läkare i Polen åt dessa kvinnor. I Polen var abort både lagligt och billigt, så under de kommande åren skulle fler än tusen kvinnor söka sig österut efter Nestius vägledning.

Svenska myndigheter såg inte med blida ögon på vad som skedde. Nestius åtalades för »medhjälp till illegal fosterfördrivning» och hans hem genomsöktes av polis. Händelsen fick stor uppmärksamhet i media och en bred opinion mot myndigheternas agerande väcktes. Trycket blev så hårt att Hans Nestius benådades och den förändrade opinionen ledde slutligen till att abort lagfördes 1974. Abortresorna har alltså haft stor betydelse för utvecklingen och visst fanns där dramatik, om än inte lika våldsam som James Bond.

Joakim Rönnbäck





Lars Leijonborg

VS.



Per Garthon

Du har hört talas om den. Striden när FPU valde mellan liberalism och frihetlig socialism, mellan framtiden och 1968, mellan Leijonborg och Garthon. Men vad hände egentligen den där junidagen 1971? LU undersöker vår mesta LUF-myt.

Vad var det som stod på spel?

– Mycket, säger Lars Leijonborg när LU ringer upp, och fortsätter:

– Vi upplevde en verklig och djup politisk motsättning, vilket gav striden en särskild dimension. Om Garthon vinner en gång till kan vi inte fortsätta, så kändes det. Striden stod mellan liberalism och så kallad frihetlig socialism, snarare än mellan mig och Per Garthon som personer.

Per Garthon är av en annan åsikt:

– Mina motståndare kunde inte skilja på vänsterliberalism och marxism. Vi såg det som att vi gick tillbaka till liberalismens rötter. Traditionellt har liberaler varit en del av vänstern, och det tog vi fasta på.

– Men mycket stod på spel, fortsätter Garthon, »Stockholmsgänget« stöddes av partiledningen, och i efterhand har de erkänt att de tänkte utesluta oss om jag vann. Vi skulle inte få några bidrag från partiet, istället skulle de starta ett nytt ungdomsförbund under Leijonborg.

– Det fanns en risk att förbundet skulle ha spruckit om vi inte vunnit, berättar Leijonborg. Stämningen hade piskats upp, och vi hade pratat om att bilda ett nytt liberalt ungdomsförbund. Men jag var noga med att det inte skulle uppfattas som ett hot, eller användas i argumentationen. Som i alla konflikter fanns det problem med lite för ivriga anhängare på båda sidor. Det är ju alltid de extrema som hörs mest.

Det håller Garthon med om:

– Det märkliga är att huvudpersonerna visste minst. Jag hade inte så mycket inblick, det enda jag vet är att

Tomas Olsson som lade ned sin röst blev mycket trängd. De sade att liberalismen vilade på hans axlar.

Det är en historia som känns igen. När rösterna räknats stod det 50–49 till Leijonborg, med en röst nedlagd. Enligt myten ska några leijonborgare ha låst in Tomas Olsson, dåvarande DO för Sörmlandsdistriktet, på toaletten tills han lovade att lägga ned sin röst. Stämmer det?

– Jag vet att några av mina anhängare hade ett samtal med honom på ett av hotellrummen. Men det var inte någon som låstes in på toaletten, säger Leijonborg och tillägger

– Men jag kontrollerade inte alla toaletter.

Efter lite grävande får LU tag i Tomas Olsson:

– Nej, nej. Jag blev absolut inte inlåst på toaletten. Det var vanliga diskussioner med båda lägren på mitt hotellrum.

Du blev inte hotad med att FPU skulle spricka om du röstade på Garthon?

– Nog diskuterades det att bilda ett nytt ungdomsförbund, men det var inte avgörande för hur jag valde att rösta. Jag var ärkeliberal, men kände sympati för Garthon och tyckte att han gjort bra saker. När jag kom till kongressen upptäckte jag dock att Garthons mandat vilade på en stark grupp från Västernorrland som kallade sig »frihetliga socialister«. Det var ett svårt val, men eftersom jag var liberal valde jag till slut att lägga ned min röst. Det har jag aldrig ångrat.«

Linda Nordlund

Myt 2



Slaget om marknadsekonomin

»De som är mycket för marknadsekonomin ska rösta på utskottet, medan de som är lite för marknads-ekonomin ska rösta på reservanterna.« Det var så det lät på FPU:s kongress år 1985, och det markerade en av vändpunkterna i förbundets historia. Det var då man slutligen tog steget bort från 70-talets socialisering och återkom till politikens mittfält. Generationsbytet efter Garthoneran hade ägt rum fullt ut och en rad ekonomiskt liberala personer tog plats i förbundets ledning.

Upprinnelsen till detta var ett möte för förbundsstyrelsen och distriktsordförandena på senhösten året innan. Ett nytt ekonomiskt program skulle antas, vilket gick under titeln »Ekonomi är inte bara pengar«, och vars innehåll var milt sagt antikapitalistiskt. Jan Björklund begärde tillsammans med Torbjörn Pettersson (nu ordförande för Svenska Afghanistankommittén) bordläggning av ärendet, och när solen gick upp nästa dag innebar det en nystart för FPU. Det nya programmet – nu utan socialistiskt innehåll – antogs med klar majoritet.

När förbundet höll kongress i Södertälje året därpå fick den nya linjen, som Pettersson och Björklund drev, stort genomslag i hela förbundet. Den förre var ensam ordförandekandidat med stort stöd runt om i landet. Till presidiet valdes ytterligare två ekonomiskt liberala kandidater: Björklund och Madeleine Sjöstedt (idag kulturborgarråd i Stockholm).

Motionerna »Liberaler för marknadsekonomi« och »Att våga tro på marknadsekonomin« bifölls av kongressen, trots att förbundsstyrelsen yrkade på avslag. Det blev nu uttalat att marknadsekonomin i sig var ett mål, inte bara ett medel för socialliberal välfärd. Med

Myt 3



Motionen »Att våga tro på marknads-ekonomi« bifölls av kongressen, trots att förbundsstyrelsen yrkade på avslag.«

denna kongress tog FPU ett klart steg åt höger, och FS fick i uppdrag att ta fram ett nytt handlingsprogram som speglade den inriktning förbundets politik hade tagit. Den välkända formuleringen »Den enskilda människan är liberalismens utgångspunkt« lades till handlingsprogrammet vid revideringsarbetet efter kongressen -85.

Trots högervindarna stannade många av de mer vänsterorienterade medlemmarna kvar. Ordningen var återställd och FPU var återigen ett borgerligt ungdomsförbund, mer anpassat till tiden.

Jakob Nyström



Jan Björklund



Östutvidgning:

När EU år 2004 fick tio nya medlemsländer i Östeuropa, befarade regeringen att detta skulle leda till att människor skulle komma till Sverige för att utnyttja välfärdssystemen. För att förhindra denna så kallade sociala turism, föreslog regeringen övergångsregler för att begränsa rörligheten för de nya EU-medborgarna. Ett parti som gör anspråk på att vara liberalt hade kunnat förväntas motsätta sig detta förslag – men i stället kom Folkpartiet med ett eget förslag om övergångsregler. Det var inte lika omfattande som regeringens förslag, men efter att det antagits av Fp:s riksdagsgrupp lät kritiken inte vänta på sig. Den hårdaste kritiken kom inte oväntat från LUF, och planer på en bojkott av Fp började snart dyka upp.

Att förslaget om övergångsregler var ett uttryck för protektionism och inskränkning av den fria rörligheten

LU har gett sig ut på undercoveruppdrag till havs för att avslöja sanningen bakom LUF:s eget Skull and Bones:

DÖDSORDERN

Myt 5

Dödsordern

- » Namnet anspelar på att ordern består av »döda« (dvs. före detta) ombudsmän. Nuvarande ombudsmän kallas för zombier.
- » Motto: »Aqua ac mors« (betyder »Vatten och död«)
- » Medlemmar: Alla som arbetat för Fpu eller LUF från 1985 och framåt (under minst ett halvårs tid).

Birka Paradise. Jag visades till konferensavdelningen, där ett rum var bokat under falskt namn. Nervositeten gav sig tillkänna i form av en lätt darning i knäveckan när jag sköt upp dörren till Dödsordern. Jag hade väntat mig att det skulle vara som på film, där facklor kastar oroliga skuggor över grottväggar med symboler målade i blod. Istället såg jag tjugosex ordernsmedlemmar, fototapet med palmer och ett blädderblock. De hade inte ens kåpor. Just när jag började känna mig lite besviken sade man till mig att vika en pappershatt och skriva mitt smeknamn på. Från och med den stunden fick man bara använda ordernsnamnen: Barry, Kätis, Benza. Jag döptes till Tyskan.

First rule about Fight Club; we don't talk about Fight Club.

Ordföranden öppnade ordernsstämman, och förklarade att det som sker på Östersjön, stannar på Östersjön. Efter en kort debatt beslöt mötet att reseutjämningsfonden skulle bli en fördrinksfond istället. Jubel utbröt. Därefter utsågs »Årets sociala turist« och de yngsta ordernsmedlemmarna valdes till »goggfixare«. En »gogg« är en drink (helst i någon vidrig färg) som

traditionsenligt dricks under stämmoförhandlingarna. Bland det konstigaste jag någonsin gjort är att, iklädd pappershatt, frakta drygt två dussin giftgröna drinkar på en serveringsvagn genom en överfull finlandsfärja. Och då hade resan bara börjat.

Lars Adaktusson och renen

Vid middagen hade både stämning och promillehalt stigit rejält, och nu slog nostalgin över i anekdotmätning: Vem hade de bästa minnena och de värsta historierna?

LUF av idag är uppenbarligen ett gäng sippta skolfröknar, det rådde det enighet om. Anna Broman må vara en duktig förbundssekreterare, men har hon ridit på en uppstoppad ren för att få Lars Adaktussons uppmärksamhet under Folk och Försvar-konferensen i Sälen? Skulle inte tro det.

Tyvärr verkar detta lugn ha spridit sig till Dödsordern, klagade någon. De senaste åren har det inte ens kastats porslin överbord under stämman. Det var helt klart bättre förr.

Gretchen Wallraff

Skräck och solidaritet

rådde det stor enighet om i LUF, och kritiken mot Fp var mycket hård. Men någon central bojkott ville ordförande Fredrik Malm inte ha; det skulle istället vara upp till varje distrikt hur de ville förhålla sig. LUF:s fyra största distrikt – Stockholm, Väst, Skåne och Uppsala-gick då samman under ledning av Stockholms ordförande Kira Repka och hennes pressekreterare Johan Ingerö. De skickade ett öppet brev till Folkpartiet inför partistyrrelsemötet där omröstningen om övergångsreglerna skulle ske, där de deklarerade att en bojkott av Fp under valrörelsen var att vänta om reglerna antogs. När partistyrrelsen så antog övergångsreglerna, skickades pressmeddelanden ut från LUF-distrikten med förklaring om att bojkotten inlett.

Lars Leijonborg förklarade att reaktionen var

överdriven, och att ungdomarna nog skulle komma att ställa upp på reglerna när de sovit på saken. Men helt lugn var nog inte partiledaren – i sådana fall hade han knappast skrivit personliga mejl till ordförandena i de fyra LUF-distrikt som drev bojkotten, med försök till att förklara varför Fp:s förslag var så mycket bättre än socialdemokraternas.

Sverige antog till slut inte några övergångsregler, och intresset för frågan svalnade innan EP-valrörelsen drog igång på allvar. LUF:s bojkott fick därmed inte någon stor betydelse i praktiken – men värdet av den principiella markering det innebar att motsätta sig ett så populistiskt och icke-liberalt förslag som övergångsreglerna var, ska inte underskattas.

Emma Söderberg Majanen

Myt 4

Gamla nyheter

Här är några pärlor vi fiskat upp efter en djupdykning i Liberal Ungdoms arkiv. Håll till godo!

1965: »Partiets förlegade medelklassborgerliga ideal...«

Ingenting berör den unga liberala generationen i detta land så mycket som frågan när äntligen partiet skall finna sig självt och bli vad det skulle kunna vara om det bara velat; ett dynamiskt, vitalt, modernt, ungdomligt och djärvt parti i spetsen för framåtskridande... istället för att hänga kvar vid förlegade medelklassborgerliga idealbilder.

Per Gahrton citerar en ledare i en tysk tidning och menar att den lika gärna kunde ha handlat om folkpartiet i Sverige.

1962: Rysk olja

Kongressen ansåg det oroande att den viktiga varugruppen tung olja i så hög grad (ca 50 procent) importeras från Sovjet. Detta kan leda till att vårt land i ett krisläge blir beroende av den ryska diktaturen.

1965: Vår säkerhet kräver kärnvapen

Den väsentliga moraliska uppgiften är att förebygga kriget. Genom sin avskräckande effekt har ett svenskt försvar med kärnvapen i ett defensivt syfte bättre möjligheter att förebygga ett angrepp.

Debattartikel av Bengt Johansson

1965: H - att tvivla på

Vi kan aldrig acceptera människor med en konservativ samhällssyn inom ett liberalt parti. För oss FPU:are som arbetar för att radikaliserat folkpartiet är ett samgående med högern otänkbart.

Carl Tham som senare lämnade folkpartiet och blev socialdemokratisk utbildningsminister.

1983: Sextimmarsdag

Diskussionen om sextimmarsdagens förträfflighet eller inte blev en av kongressens längsta. Resultatet blev dock en majoritet för sextimmarsdagen. Der behövs för att FPU:s idéer om närsamhälle, delaktighet i boendet, arbete och omsorgen ska kunna förverkligas. Och en förkortad arbetstid skulle dessutom kunna mildra arbetslösheten.

1979: Novelltävling »Juniorpolitikern«

– Vad jag inte alls förstår, avbröt han iskallt, är att ni är så av nöden tvungna att ägna hela er tid åt politiken. Har de andra inget privatliv? Eller har de avskaffat det också liksom du?

– Avskaffa privatlivet! – Det tycks vara en av era politiska paroller!!? Och vilken restaurang eller kanske nattklubb har haft äran

av pamparnas besök inatt? Var det en lækker biff ni satte tänderna i eller kanske en pizza?

Maria Leissners novell om hur en ung politiker kommer hem till en sur pojkvän mitt i natten.

POLITICS AS USUAL

Tisdag eftermiddag, fortfarande rätt varmt fast det är september. Lunkar hem från jobbet och muttrar något om att jag känner mig utbränd. Skulle gått i pension idag egentligen men det satte något snille stopp för när hon lyckades höja pensionsåldern. Tänker på livet och euron och hur färglöst livet blev när man slutade använda kontanter trots att vi bara hade fått använda våra eurosedlar i pigga färger i några få år. Glädjer mig lite åt den globala uppvärmningen och ser fram emot att få min födelsedag i trädgården, allt var inte bättre förr.

Är fortfarande politiskt engagerad fast ska sanningen fram tyckte jag egentligen det var roligare när kommunerna var små och stundom löjligt små, men när flera mindre kommuner helt saknade partier i valet 2022 var det slut på det roliga. Avsaknaden av folkvalda församlingar i vissa kommuner gjorde att frågan inte kunde dras i långbänk och Storkommunerna föddes. De medlemskriser som partierna plågats av har satt sina spår, vissa åkte ur Riksdagen, andra både kom och

gick. Efter flera års energikris på 20-talet tvingades man bestämma sig om fusionskraften en gång för alla, den nya tekniken avväpnade motståndet och den första stora förändringen av partifloran ägde rum när Centerpartiet slogs samman med Nya Miljöpartiet inför valet 2027.

I takt med att övervakningen av internet ökade i början av seklet ökade även missnöjet med detsamma, dödsstöten kom när det privata näringslivet inte längre var villiga att bli övervakade och begränsade av politisk klåfinghet. Sagt och gjort, Alternet var fött, och det globala nätverket var äntligen oberoende av politikers och staters välvilja. För mycket önskad omtanke



Alternet var fött, och det globala nätverket var äntligen oberoende av politikernas och staters välvilja.»

hos it-politikerna visade sig bli det som knuffade Bodströmsamhället överbord och idag är det bara Nordkorea som har kvar ett statligt reglerat nationellt nätverk.

På det stora hela är jag optimistisk, trots att ledarsidorna fortfarande skriver om att »liberalismen har segtrat sig till döds« ser jag fortfarande områden där vi skulle kunna segra lite till. Nästa stora valfråga: polyäktenskap.

Jimmi Jonsson

1989: Lotta Edholm om framtiden

LU: Hur tror du att Sverige ser ut år 2000?

LE: Jag hoppas att sossarnas maktmonopol är brutet och att de liberala idéerna fått större spelrum. Högre u-hjälp, en generösare flyktingpolitik, det glömda Sverige har fått mycket mer hjälp. Miljön har förbättrats både här hemma i Sverige och i andra länder, vi är medlemmar i EG och för en ekonomisk politik som skapar tillväxt för att kunna bygga bort ofärden. Den enskilda människans frihet är större än nu.

1983: Ransonera!

Insikt finns om alkoholproblematikens allvar och omfattning och att den totala alkoholkonsumtionen måste minskas... Ett krav på försök med alkoholransonering vore ett sätt för FPU att ta initiativ i debatten och visa att vi vågar stå för en visionär åsikt.

Jan Wahlin

2003: Kronan går fetbort

Om vi vill vara med och påverka utvecklingen i EU mot större makt för medborgarna, ett mer aktivt engagemang för den fattiga världen och ett mer öppet och tolerant Europa måste vi sitta med vid maktens köttgrytor. När Europas länder går vidare med att lägga det pussel som skapat fred och försoning i vår del av världen kan vi inte reducera vår medverkan till ett B-medlemskap.

Aaron Israelsson



Maciej Zaremba

vill inte beskriva sig själv, det blir bara pretentiöst. Det är nog inte heller nödvändigt – hans arbeten talar för sig själva.

Maciej Zaremba kan konsten att engagera läsaren och i slutet lämnas man alltid med en hel del svar, men även några frågetecken. Jakob Nyström har träffat honom för ett samtal.

När blev du intresserad av att skriva?

– Det har jag alltid varit. Det var det enda som jag var bra på i skolan. Jag var inte musikalisk, så jag kunde inte imponera på tjejer genom att sjunga eller spela gitarr. Men jag kunde uttrycka mig, och det räknades också.

När var första gången du blev publicerad i en tidning?

– Första gången jag blev publicerad på riktigt var på Dagens Nyheters debattsida. Jag blev upprörd över att man på byggarbetsplatser – där jag själv arbetade – brände upp virke i stället för att återanvända det. Jag räknade ut att vi brände upp ungefär lika mycket som pappersindustrin, som led av virkesbrist, saknade. Året var 1981, eller så.

Sedan 1989 har du varit anställd på DN:s kulturredaktion. Men du känns inte som en typisk kulturskribent.

– Ska det föreställa en komplimang? Okej, jag tar det för en sådan. Det är sant att det finns någon sorts missriktad uppfattning om status, som går ut på att man ska uttrycka sig abstrakt och droppa referenser. I själv verket är det mycket svårare att vara konkret. Mina tidiga texter var smittade av denna snobbism som gick ut på att demonstrera min beläsenhet – hur långa meningar jag kunde konstruera och hur många fina ord jag kunde. Det var min hustru, författaren Agneta Pleijel, som tog det ur mig.

Vilket av dina arbeten är du mest nöjd med?

– 1997 skrev jag en artikelserie om den svenska steriliseringspolitiken. Det kanske inte var de bästa artiklarna jag skrivit, men de ledde till att en utredning tillsattes, och att de tvångsteriliserade som fortfarande levde fick en ursäkt och ersättning.

Har du något drömprojekt?

– Mitt drömprojekt skulle vara att resa i tiden. Ju äldre jag blir, desto mer fascinerad blir jag över hur olika vi är jämfört med de människor som levde på till exempel 1700-talet, i vårt sätt att tänka och känna. Jag skulle vilja krypa in under Bellmans skinn och se hans tid med hans ögon.

I »Ska läkaren bli bödel?« argumenterar du för gömda flyktingars rätt till sjukvård. Varför är det viktigt?

– Jag kanske idealiserar, men jag anser att läkaryrket är världens finaste yrke. Egentligen är det inte ett yrke utan ett kall, och det förenas med väldigt starka moraliska åtaganden. Förslaget från regeringen gick ut på att man skulle förmå läkarna att verkställa en politisk linje, i det här fallet den migrationspolitiska. För mig är det barbari.

I »Den polske rörmokaren« kritiserar du fackföreningen Byggnads för sättet de skötte Laval-affären.

– Det som provocerade mig i det fallet var

hycklandet. Om Byggnads hade sagt att »på svenska byggarbetsplatser ska svenskar arbeta« hade det varit renhårigt. Men vad de sa var att det var för letternas skull som det skolbygget blockerades. Senare upptäckte jag dessutom att de fuskade och manipulerade opinionen.

Vad är det bästa respektive det sämsta med den svenska modellen?

– Fördelen är att avtal är mer varaktiga och förbindande än lagar som tvingas på parterna utifrån. Det förhållningsättet har varit bra för samhällsfreden, och även för samtalstonen i samhället. Det har varit rationellt i den meningen att det har varit effektivt.



Det som provocerade mig i det fallet var hycklandet. Om Byggnads hade sagt att »på svenska byggarbetsplatser ska svenskar arbeta« hade det varit renhårigt. Men vad de sa var att det var för letternas skull som det skolbygget blockerades.«

Nackdelen är att när Sverige överraskas av globaliseringen inbillar man sig att de svenska parterna per automatik också ska kunna tillvarata utländska företags och arbetares intressen. En annan nackdel är att människor som inte tillhör de här parterna riskerar att bli ordentligt misshandlade.

Skulle man kunna hitta en lösning på det problemet, förutom lagstiftning?

– Jag tycker som Svante Nycander: den svenska modellen är svensk och kan inte exporteras någon annanstans, eftersom den bygger på en viss mentalitet och en viss historia. Den ska heller inte ersättas av någon annan modell eftersom den har visat sig ha så många fördelar. Däremot måste den reformeras och uppdateras. Jag tror att processen redan pågår, och jag är inte särskilt pessimistisk.

Vilken är den viktigaste samhällsfrågan i Sverige i dag?

– Det är vad den nya artikelserien handlar om: hur ska vi omdefiniera begreppet svenskhet? Sverige har varit väldigt enhetligt på alla sätt – en statskyrka, ett statsbärande parti och en relativt homogen befolkning. Invandringen har inneburit en enorm förändring på mycket kort tid. Nu kommer problemen, nu knackar Sverigedemokraterna på riksdagens port och då måste man fråga sig varför de gör det. Känner sig inte människor delaktiga i samhället – oavsett om de är Sverigedemokrater eller muslimer? Vi måste ompröva en





Flåset i nacken från SD har inte lett till något djupare tänkande inom de övriga partierna, utan mest till en mekanisk anpassning«

del invanda tankemönster och framför allt måste vi se invandrare och flyktingar som ganska lika oss – kompetenta och självständiga människor som inte bara behöver bli omhändertagna.

Kan det vara nyttigt för debatten att SD har dykt upp på scenen?

– Flåset i nacken från SD har inte lett till något djupare tänkande inom de övriga partierna, utan mest till en mekanisk anpassning. Moderaterna och Folkpartiet har utan att reflektera anammat vissa idéer som är på gränsen till främlingfientliga eller åtminstone populistiska, till exempel behandlingen av de papperslösa. Jag saknar en djupare reflektion över vilka kulturkrockar som är berikande och vilka som inte kan accepteras. Det har varit för mycket sneglande på opinionen och för litet gediget idéarbete från partiernas sida. Därför är jag rädd att om Sverigedemokraterna kommer in i riksdagen gör de det för att stanna, och att de i värsta fall kommer lyckas vrida de andra partiernas politik i en populistisk riktning.

Är skillnaderna inom den svenska politiken för små?

– Ja, de är väldigt små. Samtliga svenska riksdagspartier skulle få plats i den tyska socialdemokratien. I dagsläget har vi mycket tunn ideologi: prat som är ideologiskt färgat, men väldigt lite genuin idédebatt. Som jag ser det har inget svenskt parti någon idé om hur man ska hantera den nya tiden och de frågor som har uppkommit: säkerhetspolitiken, globaliseringen, invandringen och strukturomvandlingen inom näringslivet. Det kan vara en konsekvens av den negativa rekryteringen till partimaskinerna. Det är inte idealisterna som brinner för något som gör karriär där, utan trägna funktionärer och charmiga intrigörer.

Hur kan partierna återvinna sin legitimitet?

– Jag tycker att man borde sänka personvalsspärren radikalt. Vi såg i FRA-debatten att riksdagen inte betar sig som 349 individer, utan som ett antal flockar som drivs framåt av partihierarkier. Jag tror inte att människor som verkligen brinner för något, som har ett verkligt engagemang, vill engagera sig i en apparat eller struktur som är så starkt hierarkisk, där det krävs så mycket lydnad. Man måste ta det på allvar att allt fler misstror partierna för att fungera som rekryteringsbyråer. De har dragit till sig för många människor som räknar med att ett långvarigt partiengagemang ska ge dem en position och kanske en försörjning. Mer personval gör att du kan hävda dig mot det här – nomineringskommittén kanske inte gillar dig, men väljarna gör det.

Ser du något som skulle kunna utgöra nya skiljelinjer mellan partierna och få igång idédebatten?

– Jag kan se stora stridsfrågor, men jag är inte säker på att de kommer att polarisera mellan partierna, utan snarare inom dem. Ett exempel är alla etiska problem som uppkommer i och med biotekniken, till exempel frågor om dödshjälp och selektiva aborter. Och ska man kunna kлона en människa för att ha reservdelar till en annan?

Om vi ser det utifrån ett globalt perspektiv, vilka frågor är de viktigaste då?

– Jag tror att det största problemet i framtiden kommer att vara att hålla ihop ett land. Å ena sidan sker en fantastisk ihopcementering av Europa på grund av EU. Å andra sidan pågår en desintegration inom varje land, där färre människor än för 30 år sedan känner sig som en del av samhället.

Text och foto: Jakob Nyström





Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre

Vad bör EU fokusera på?

– EU bör fokusera på att hitta lösningar på alla gränsöverskridande problem som t.ex. klimatförändringar, terrorism, handel, hälsovård, utbildning, forskning, miljöpolitik, och den fria rörligheten. Vi kan inte finna lösningar enbart för våra egna länder, utan för att skapa välstånd



Mette Lykke Nielsen, European Liberal Youth

i Europa måste vi ha ett nära samarbete inom många områden.

Vilken fråga blir den viktigaste i den danska EP-valrörelsen?

– Jag kommer att driva kampanjer om medborgarnas EU rättigheter – till exempel gränsöverskridande hälso- och sjukvård, rätten till fri rörlighet och lika rättigheter, säger Sofie.

– Tillsammans med LYMEC kommer Radikal Ungdom att fokusera på privatlivet och budgeten, säger Mette.

– Vi anser också att de danska undantagen om försvarspolitik, euron, unionsmedborgarskap och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor måste bort så snart som möjligt.



MaeLiz Orrego Rodríguez, LUF:s EP-kandidat

Vad tycker du att EU bör fokusera på? Vilken är den viktigaste uppgiften?

– Det finns många viktiga uppgifter. EU bör fokusera på att leva upp till demokratins sanna principer. De mänskliga rättigheterna måste respekteras i alla medlemsländer och kraven som ställts när länderna söker medlemskap i unionen ska gälla hela tiden. Medlemsländerna bör därför granskas hårdare. Att EU-medborgarnas integritet hotas, och den absurda budgetfördelningen (rättare sagt CAP:s enorma kostnader) utgör också stora problem inom unionen.

Om du blir vald, vad skulle du vilja förändra i EU då?

– Många saker, men till att börja med att EU tar större ansvar för den interna demokratiska utvecklingen i unionen. Medlemsländer som inte uppfyller kraven ska ställas till svars för sina handlingar. Det sker ingen seriös granskning idag och i framtiden borde medlemsländerna som begår övertramp mot sina medborgare riskera att inte få rösta i ministerrådet. Det borde tas med i ett kommande EU-fördrag. EU:s biståndspolitik måste också skärpas omgående. Det innebär att EU till exempel måste börja sända rätt signaler och inte göda odemokratiska regeringar i andra delar av världen. Det är en skam att detta sker idag.

Vilken fråga tror du blir den viktigaste i den svenska EP-vals kampanjen?

– Kan mycket väl vara energi och klimat och EU:s utvidgning. Jag hoppas på att integritetsfrågorna inte glöms bort i sammanhanget.



Lisalotte van den Tas, Jonge Democraten

Vad bör EU fokusera på?

– EU bör koncentrera sig på sina styrkor, utan att glömma bort sina svagheter. Ekonomiskt partnerskap ligger till grund för EU, och dess viktigaste funktioner är att ta hand om en sund och stabil ekonomi, att ge medlemmarna möjlighet att utbyta idéer, kunskaper och erfarenheter samt att sprida demokrati och stödja de mänskliga rättigheterna. Ett annat fokus är EU:s roll i världen för att stödja hållbar utveckling,

fred och rättvisa, men för att uppnå detta måste Europeiska unionen kunna tala med en röst. Om det ska uppnås behövs interna demokratiska reformer.

Vilken fråga blir den viktigaste i den nederländska EP-valrörelsen?

– Beroende på hur den ekonomiska krisen utvecklas kommer problem och lösningar på det finansiella och ekonomiska planet att vara i fokus, men även utvidgningen, (im)migration och energi(o)beroende blir viktiga frågor i valrörelsen. I Nederländerna är frågan om EU-medlemskapets mervärde det mest omdebatterade, och de politiska partierna har olika syn på huruvida det är värt pengarna.

EP-kalendarium

EP-utbildning, Stockholm, 4 april

Den 4 april har du som missade EP-utbildningarna i Göteborg och Malmö en chans till, när den stora valutbildningen går av stapeln i Stockholm.

Anmäl dig direkt (men senast 15 mars) till adam.cwejman@liberal.se

Valledarutbildning,

Kärsögaröden, 24–25 april

Helgen den 24–25 april är det dags för distriktens valledare och valpersonal att drillas inför valrörelsen.

Anmälan till adam.cwejman@liberal.se senast den 15 mars.

Europaparlamentsval, 7 juni

I förra valet till Europaparlamentet röstade bara var fjärde person under 25 år. Valdeltagandet i Sverige var 38 procent. Det ska vi göra något åt!

Vi ses i en vallokal nära dig.



1

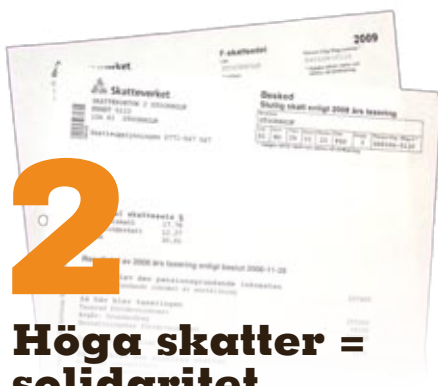
Att araber inte kan vara antisemiter eftersom de själva är semiter

Det är ett argument som ofta hörs från dem som vill förneka antisemitismens stora utbredning i Mellanöstern och arabiska länder, och trots att det är ett osedvanligt dåligt argument blir det sällan bemött. Araber är mycket riktigt ett semitiskt folk, men inte desto mindre är ordet antisemitism sedan 1800-talet en etablerad synonym till judefientlighet och judehat. Fientlighet mot judar, oavsett med vilket ord man benämner den, lever och frodas i arabländerna – att påstå att araber inte kan vara antisemiter för att de själva är semiter är språkgymnastik för den som inte vill se sanningen i vitögat.

7 i topp

Värsta missförstånden

Det är dags att skippa snacket. Felaktigheter blir inte rätt bara för att de upprepas gång på gång.



2

Höga skatter = solidaritet

Att det är solidariskt att betala höga skatter. Att frivilligt ge pengar till välgörenhet är solidariskt, att betala höga skatter är bara att göra vad man måste.

3

Rasism är främlingsfientlighet

Att rasism och främlingsfientlighet är samma sak. Rasism är att värdera och behandla människor olika utifrån deras biologiska egenskaper, främlingsfientlighet är att känna rädsla och motstånd inför människor som upplevs som främmande. Främlingsfientligheten kan motiveras med rasistiska argument, men lika väl med till exempel kulturella eller

arbetsmarknadsmässiga sådana. Att slentrianmässigt kalla Sverigedemokraterna för ett rasistiskt parti, istället för att sakligt kritisera deras främlingsfientlighet, hjälper ingen – förutom Sverigedemokraterna själva, som då kan förstärka bilden av sig själva som offer för det politiska etablissemangen och dess falska anklagelser.

4. Exploatering

Att exploatering alltid är dåligt. Exploatering betyder kort och gott utnyttjande. Det kan vara utnyttjande av människor, skog, grisar, järnvägar, fjälltoppar eller något annat, och det kan vara såväl ett bra utnyttjande som ett dåligt utnyttjande.



FOTO: SVETERCZE

5. Che Guevara

Att Che Guevara var en snäll och hjältemodig frihetskämpe, vars ansikte dessutom är fint att ha som tröjtryck. Kommentarer överflödiga.

6. Ekologiskt

Att ekologisk mat är fantastiskt bra. Konstgödsel behövs för att åkerjordar överhuvudtaget ska vara brukbara, och bekämpningsmedel skyddar mot livsfarliga skadedjur och svampar. Det kan vara trevligt att äta lite obesprutad mat då och då, men avskaffades konstgödsel och bekämpningsmedel skulle till och med ekologientusiasterna snabbt bli ganska ickeentusiastiska.

7. Lars Winnerbäck

Att Lars Winnerbäck är en bra artist. Det är han inte.

Att vara musikaliskt otrogen

FOTO: JULIO ENRIQUEZ



Rage Against the Machine spelar på Denver Coliseum i augusti 2008.

Min första riktiga musikaliska kärlek var, och är fortfarande, en mycket känslösam upplevelse. Bandet var argt, samspelt och kreativt. Det är kanske världens mest kända politiska band – men ligger tyvärr på fel sida av skalan: gruppen i fråga är Rage Against the Machine.

Trots att deras texter uttrycker åsikter diametralt motsatta mina måste jag erkänna att de är så genialiskt medryckande och energistinnat provokativa att det är svårt att inte bli tagen. Debutalbumet *Rage Against the Machine* är riktigt hårt, och det utstrålar verklig ilska. Brad Wilks trumspel är lika enkelt som det är fyllt



Men det kanske är så att politisk musik är bättre om den är vänster?»

med känsla. Tim Commerfords basslingor kompletterar på ett perfekt sätt – det svänger som bara den. Med sitt innovativa gitarrspel sätter Tom Morello präglet på plattan. Men bäst är nog Zack de la Rochas kraftfulla vokalinsats.

Det är något visst med Rage. Vanligtvis möts jag av suckar och himlande blickar om jag spelar något som är hårdare än Amy Winehouse. Men med Rage har det aldrig varit några problem. Till och med mamma gillar dem.

Så fort jag pluggar in deras musik går det inte att hålla tillbaka; volymen måste upp och huvudet måste bangas. Kroppen fylls av energi och hjärnan rensas från alla överflödiga tankar. Det här är terapi, och det fungerar verkligen.

Om det finns något smolk i bägaren är det just det där med deras politiska färg. Dessa gossar är inga grässor, utan betydligt rödare och mer revolutionära. Men det kanske är så att politisk musik är bättre om den är vänster? Och jag tycker faktiskt att man måste få tillåta sig en och annan paradox här i livet.

Jakob Nyström

Grattis Per Ahlmark!

Nyligen firade folkpartiets troligen främsta stolthet, Per Ahlmark, sin 70:e födelsedag, och det var en ung 70-åring som gratulerades av bland andra Ayaan Hirsi Ali på sitt födelsedagsseminarium i Stockholm. Per Ahlmark har bland annat varit partiledare för Folkpartiet och ordförande för FPU, men han förknippas kanske främst med sina tidlösa böcker. Bland de mest kända är *Vänstern* och *tyranniet*, ett historiskt ovärderligt dokument över hur svensk vänster

konsekvent tagit ställning för blodiga diktaturer världen över. Han är också känd som en av de mest framstående vakthundarna mot antisemitism, såväl på den svenska som på den internationella arenan. Inte minst är Per Ahlmark en av staten Israels varmaste vänner i Sverige – en vän som också kritiserar då det behövs, som en riktig vän bör göra.

Benjamin Katzeff Silberstein



FOTO: ANN EK



I förtryckets spår

I »Imperiet« skildrar den polske utrikesreportern Ryszard Kapuściński sina resor i Sovjetunionen åren före och efter dess sammanbrott. Han beskriver den förödelse som kommunismen har gett upphov till – dels ekonomiskt och materiellt, men framförallt moraliskt. Ryszard Kapuściński befinner sig i Sovjetunionen inte bara på jakt efter den kommunistiska diktaturens uppenbara följder, i form av fattigdom och förtryck, utan främst för att leta efter de spår som decennier av Gulag, förtryck och åsiktsregistrering har satt i människors mentalitet.

Kapuściński beskriver hur de sovjetiska demokrater han möter i Moskva har kommit att bli offer för kommunismen en andra gång, då de förblindade av kampen mot kommunismen missar alla de problem som en demokrat från väst uppmärksammar. Han beskriver

den fixering vid människors nationstillhörighet som kommit till av en historia fylld av konflikter, koloniseringar och folkvandringar, och hur viljan att ställa varandra frågor försvunnit eftersom frågeställande i det sovjetiska imperiet kom att bli synonymt med jakten på och viljan att förgöra dem som ansågs vara förrädare.

Ryszard Kapuściński gör i Imperiet inte någon politisk analys av Sovjetunionen i åren runt dess sammanbrott, och först på de sista sidorna gör han försök till att förutspå Rysslands framtid. Imperiet är framförallt en betraktelse över vad diktatur gör med människor; den misstänksamhet det ger upphov till, och den motvilja till förändring och nyfikenhet som förtrycket kan plantera i människor om det får verka under tillräckligt lång tid.

Emma Söderberg Majanen

När kriminalvården får soppatorsk

Visst finns det som vän av marknaden all anledning att sucka åt hur populärkulturen ibland svartmålar storföretag. Den onyanserade bilden av ondskefulla dödsinstitutioner känns ofta orättvis. Att det kommer ut ännu en actionfilm fylld av biljakter, muskulösa män och kurviga kvinnor är kanske heller inget att hurra för. Men för LU:s läsare finns det ändå skäl att se epilepsiframkallaren »Death race«.

Filmen är en ganska dålig actionfilm om än med några sevärd scener runt upplösningen. Stora monsterbilar med ännu större vapen är liksom inget bra upplägg för den som väntar sig finkultur. Vad som däremot gör filmen intressant för fler än våldsfixerade vapenfetischer är debattinlägget den (kanske ofrivilligt) utgör i den eviga trätöfrågan om privatisering av

fångvården. Filmen skildrar en framtidsdystopi där fångelser kommersialiserats till den grad att fångarna offerar sina liv i underhållningssyfte. Moroten är straffrihet men för att nå dit måste man göra upp med andra fångar med samma mål på en gigantisk formel-1 bana som hämtad ur en elakare version av Mario cart.

Vill du få dig ett skratt åt hur överdrivet allt kan bli i b-films remakes, både effekts- och storymässigt, samtidigt som du får dig en liten tankeställare? Då kan du med fördel lägga ner 105 minuter på att följa dödsracet. Filmen kanske inte ger särskilt bra argument i sak för någon sida i debatten. Men den erbjuder likväl möjlighet till en lite okonventionell referenskälla på kommande Café Liberal.

Joakim Rönnbäck





Ingrid och Natalia från LUF Storstockholm kampanjar på Tibble gymnasium. Resultatet blev fem nya medlemmar!



LUF Väst har haft årsmöte. Så här snygg är den nya styrelsen.



Så här roligt hade deltagarna på basliberalen i februari.

Kalendarium

Universitet Liberal,

**Uppsala fredagen den 20/3 kl. 16.00 till
söndagen den 22/3**

Snart är det dags för årets Universitet Liberal, Liberala ungdomsförbundets bästa och mest avancerade rikstäckande utbildning. I tre dagar får du möjlighet att uppleva spännande föredrag på temat »Sakter och fundamentalister«. Vi kommer att få höra på både författare, forskare och bekanta liberala ansikten. Bland de mest namnkunniga finns Annika Ström Melin, Erik Lakomaa, Daniel Poohl och Per Gudmundson.

Men Universitet Liberal är mycket mer än bara föreläsningar och seminarier. På fredagskvällen anordnas den stora Solfondsgalan med spex och uppträdanden av olika slag. Finalen av prestigefylla Vi Som Vet Bäst kommer att gå av stapeln under lördagen. Dessutom kommer vi att fira att Liberala ungdomsförbundet fyller 100 år i år med en storslagen fest under lördagskvällen.

Kostnad: 400 kronor faktureras ditt distrikt.

Tag med: Liggunderlag, sovsäck, handduk, toaletttiklar, kläder efter väder och ett glatt humör.

Resor: Hel reseersättning utgår! Vi på förbundet gör det enkelt för dig och bokar din resa.

Anmälan: på www.luf.se/ul

Allt du behöver veta inför EP-valrörelsen!

4 april, Stockholm

Den 4 april har du som missade EP-utbildningarna i Göteborg och Malmö en chans till, när den stora valutbildningen går av stapeln i Stockholm.

Adam Cwejman, LUF:s Europavalssamordnare, går igenom valkampanjen och valfrågorna. Miriam Nordfors berättar om hur EU funkar. Den eminenta medlemsvärvaren och kampanjetten Natalia Ryländer lär oss hur man kampanjar bäst och effektivast. Moa Grankvist, valombudsman i Väst, visar hur man håller de bästa klasspresentationerna. Dessutom håller Frida J Metso i ett sporrande seminarium. *Missa det intel! Anmäl dig direkt (men senast 15 mars) till adam.cwejman@liberal.se*

Vill du veta mer om vad som är på gång i ditt distrikt? Gå in på www.luf.se och välj distrikt i högerspalten.

KRYSSA MAE LIZ ORREGO RODRÍGUEZ

Under min uppväxt på Kuba levde jag med censur, fattigdom och ofrihet.

Sedan dess slåss jag för individens, ordets och ekonomins frihet. Dessa liberala värderingar behövs i EU.

Fri rörlighet, fri abort och personlig integritet förtjänar en plats på dagordningen.

När du går till valurnan den 7 juni – rösta för ett förändrat Europa utan rädsla för framtiden.

